

[Niels Hølvæg Petersen.]

50 pct., over for Japan 85 pct. af vor eksport nedsættelse med 50 pct. Det giver håb om, at der med dette er givet et godt grundlag for vor industrieksport i fremtiden.

Derimod er der nok ikke så meget at være tilfreds med, hvad landbrugseksporten angår. Jeg tror, det vil være forkert at rette bebrejdelser mod regeringen i denne anledning. Landbrugseksportsproblemer er ømtålige, ikke blot i dette land, men i alle andre lande, og hvor ømtålige de er, viser sig jo ikke mindst ved det forhandlingsforløb, som vi var ude for under Kennedyrunden. Den skuffelse over forhandlingsforløbet, som skinner igennem regeringens fremsættelse, svarer vist helt til den dybe skuffelse, som det vakte i politiske kredse i øvrigt, at fællesmarkedet ikke kunne vedstå de aftaler, der én gang var truffet. Det var ingen pyntelig fremgangsmåde, og jeg finder det på den baggrund helt rimeligt, at vi trak vort tilbud om en nedsættelse af biltolden over for fællesmarkedet tilbage og fastholder den nuværende biltold. For andre landbrugsvarers vedkommende: ost, dåseskinker og for et enkelt fiskeriprodukt, sildene, er der også visse indrømmelser, men næppe af større betydning.

Den største opmuntring under Kennedyrunden har været det nordiske sammenhold, og jeg deler ikke den opfattelse, som kom til udtryk fra hr. Jens Peter Jensen, at det nordiske sammenhold bristede eller ikke betød noget, dengang da forhandlingerne om kvægsporten brød sammen. For det første var det jo en forhandling, som Danmark selv havde ført, men for det andet tror jeg, det ville være forkert at bebrejde det nordiske sammenhold dette sammenbrud, som skyldtes andre forhold.

Det viste sig altså under forhandlingerne, at de nordiske lande tilsammen er så betydelig en køber, at vi virkelig kunne skaffe os ørenlyd, og vi må være opmærksom på de muligheder, som dette giver os i fremtidige forhandlinger af denne karakter og måske også i forhold til de store økonomiske magtblokke.

Hvad indrømmelserne til u-landene angår, så er det nok en skuffelse, at indrømmelserne ikke blev større; der var stillet forhåbninger til, at der under Kennedyrunden

kunne gives u-landene meget betydelige indrømmelser. Det skete altså ikke, men det betyder jo på den anden side også, at vi ikke er færdige med at arbejde med u-landenes eksportproblemer, og jeg vil da opfordre regeringen til til stadighed at være opmærksom på mulighederne for at nå mere på internationale konferencer og ved internationale aftaler til fremme af u-landenes eksport.

Poul Antonsen: Jeg har indledningsvis en lille bemærkning, specielt til finansministeren: jeg vil gerne have lov til at understrege, at jeg taler på liberalt centrums folketingsgruppes vegne; jeg håber ikke, at jeg behøver senere at gentage denne lille bemærkning.

Må jeg derefter sige specielt om det fremsatte toldlovsforslag, at dér har jeg nogle ganske få bemærkninger til de enkelte paragraffer, men derudover er toldlovsforslaget jo en konsekvens af forslaget til folketingsbeslutning om tiltrædelse af Kennedyrundens resultater, og derfor skal jeg komme ind på flere ting i forbindelse med bemærkninger til dette sidste.

Må jeg først sige med hensyn til den tilpasning, der er foreslået for Danmarks vedkommende fra det nuværende toldniveau til de fremtidige satser, som vi skal gennemføre senest 1972, at denne tilpasning jo foregår i samme takt som for de fleste andre vesteuropæiske landes vedkommende, og det er, så vidt man kan se, fuldt ud rimeligt også at gøre det på den måde her i landet.

Må jeg derefter sige om forslaget til ændring af § 4 i toldloven, at også jeg kan give tilslutning til, at der finder denne lille ændring sted. Det er som nævnt i fremsættelsen et nævn, der nu opbygges på samme måde som det nævn, der blev nedsat vedrørende momsloven. Jeg har dog lagt mærke til en nuance, og den vil jeg gerne have lov til at orientere ministeren om at jeg har lagt mærke til. Det er nemlig dette, at mens man ved momsnævnet fra regeringens side selv udpegede de medlemmer, der skulle sidde i nævnet, er man her vendt tilbage til en praksis, som i mange år var almindelig: at man opfordrede erhvervene til selv at udpege medlemmer. Der var i nogle år en hel række af tilfælde, hvor momsnævnet